

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Csr/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119456847
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119456847.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Evou Segečovou v spore žalobcu B. X., I. XX.X.XXXX, Z. N. XX, XXX XX Z. Z., proti žalovanému POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, o určenie že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, rozhodcu W.. B. M., spisová značka SRSAspA 00414/16 zo dňa 10.10.2019.

II. Súd u r č u j e , že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 602200463 zo dňa 24.3.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd u r č u j e , že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov obsiahnutá v zmluve o úvere číslo 602200463 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.3.2014 je neplatná.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 50 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenu súdu dňa 16.12.2019 (bez podpisu), doplnenu dňa 17.12.2019 (bez podpisu), opätovne podanou a žalobcom podpísanou dňa 30.12.2019, opravenou, doplnenu a označenou ako žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku e-mailom zo dňa 11.2.2019 a napokon opravenou a doplnenu písomne s podpisom žalobcu dňa 21.2.2020, domáhal, aby súd určil, že:

a) spotrebiteľská zmluva č.602200463 zo dňa 24.3.2014 uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom je neplatná

b) úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 uzavretý medzi žalovaným a žalobcom je bezúročný a bez poplatkov

c) že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa zmluvy č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom je neplatná zmluvná podmienka

d) že rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 00414/16 zo dňa 10.10.2019, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45 744 971, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, je neplatný.

2. Žalobca dňa 21.2.2020 doručil súdu písomne žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podanú na formulári určenom pre tento typ žaloby.

3. Žalobca v podanej žalobe vzniesol námietku premlčania voči uplatneniu pohľadávky žalovaného. Podanú žalobu ďalej odôvodnil tým, že ako spotrebiteľ je v pozícii slabšej zmluvnej strany a má právny záujem na určení neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy č. 602200463 uzavretej dňa 24.3.2014. Jeho nároky sú dôvodné aj s cieľom Európskych smerníc, najmä Smernice Rady 93/13/EHS. Dôvodom absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere je veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a zmluva je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi s poukazom na § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Nariadením vlády č. 238/2008 Z.z. je stanovená výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Zmluva musí byť písomná a musí obsahovať podstatné náležitosti, ktoré nesmú byť v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva nie je písomná, neobsahuje podstatné náležitosti alebo je nesprávne v neprospech spotrebiteľa uvedená RPMN. Následne žalobca citoval ustanovenie § 4 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalobca poukázal na to, že zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru, RPMN, ročnú úrokovú sadzbu ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ako spotrebiteľ sa preto môže na súde domáhať ochrany svojich práv. Ďalej citoval ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1, ods. 2 CSP. Žalovaný poukázal aj na to, že má na veci naliehavý právny záujem. Podaná žaloba je prostriedkom jeho procesnej ochrany, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a má sa vytvoriť pevný základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je jeho postavenie neistým (R 17/1972). Bez určenia súdu, či to právo je alebo nie je a či tu právny vzťah je alebo nie je, je jeho právo ohrozené. Súd musí vo veciach ochrany spotrebiteľa z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť, či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné a nekalé podmienky. Žalobca považuje za nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 vo výške 1.600,-EUR. Originál zmluvy žiada predložiť žalovaného.

4. Žalobca ďalej poukázal na to, že uvedená spotrebiteľská zmluva bola zabezpečená rozhodcovskou zmluvou a dohodou o zrážkach zo mzdy. Takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné a neplatné. Dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 neplatná. Žalobca mal iba možnosť zmluvu odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým podmienkam. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Už tieto skutočnosti sú dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Na základe neplatnej rozhodcovskej doložky bolo vedené rozhodcovské konanie a bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Zo strany rozhodcovského súdu nebola spotrebiteľská zmluva podrobená kontrole. Neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský súd aj pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo samo o sebe predstavuje dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z.. Rozhodcovský rozsudok znie na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (§ 45 ods. 1 písm. c) uvedeného zákona) a ktoré vzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53 ods. 5 OZ). Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/223/2015 z 29.4.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/326/2010 a sp. zn. 11Co/141/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/101/2018 a na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 107/07. Na základe uvedených skutočností, žiadal žalobca, aby súd podanej žalobe vyhovel.

5. Obsahovo zhodné argumenty žalobca uvádzal aj v žalobe doručenej súdu dňa 21.2.2020, označenej ako žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde tiež poukazoval na obsahové náležitosti zmluvy o úvere, neplatnosť, bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere.

6. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy a to fotokópiu obálky s dátumom v spodnej časti 14.11.2019, rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 00414/16 zo dňa 10.10.2019, podací lístok zo dňa 31.5.2016 a

doručenku zo dňa 2.6.2016, odpoveď žalobcu rozhodcovskému súdu dňa 30.5.2016, uznesenie NS SR sp. zn. 7Sžr/77/2016 z 9.5.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 26Sp/24/2015-19 zo dňa 21.1.2016. K oprave žaloby podaním doručeným súdu dňa 21.2.2020, pripojil žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6022200463 zo dňa 24.3.2014, dohodu o plnení v splátkach zo dňa 24.3.2014, dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 24.3.2014, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 24.3.2014.

7. Žalovaný, vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.4.2020, navrhol prostredníctvom právneho zástupcu žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. K posúdeniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako bezúročnú a bez poplatkov žalovaný uviedol, že dňa 24.3.2014 uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 602200463, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.600,-EUR, zvýšený o poplatok 480,-EUR. Spolu mal žalobca zaplatiť čiastku 2.080,-EUR. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11, čo sa v danom prípade nestalo a preto, keď nedošlo k naplneniu dôvodov, na ktoré žalobca priamo ani nepoukazoval, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sú jasne uvedené priamo na prednej strane zmluvy. V zmluve je uvedené nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 2.080,-EUR, ak nie je inak dohodnuté do 25.05.2014, na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárov.“ Každá vyššie uvedená splátka bola prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Úver tak nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v zmysle § 9 ods. 2 písm. k). Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný poukázal ďalej aj na to, že žalobca v prípade, ak nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil. Pokiaľ ide o samotnú výšku poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu uzatvoril a peňažné prostriedky prevzal.

8. K neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako celku žalovaný poukázal na to, že podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platí, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. To znamená, že súd môže určiť za neplatné jednotlivé neprijateľné podmienky, avšak toto ustanovenie neumožňuje súdu určiť neplatnosť celej zmluvy pre existenciu neprijateľných podmienok. Aj podľa § 41 Občianskeho zákonníka platí, že ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Súčasne sa musí v celom rozsahu brať do úvahy vôľa konajúcich. Výklad sa musí urobiť v kontexte s celým právnym úkonom, s prihliadnutím na každú zložku jeho obsahu. (O., P.: Komentára k Občianskemu zákonníku 40/1964 Zb.: § 41, ASPÍ). Žalovaný ďalej poukázal aj na to, že z hľadiska výkladu právneho úkonu je v zmysle judikatúry ústavného súdu potrebné uprednostniť výklad zachovávajúci platnosť právneho úkonu, a nie výklad, ktorý platnosť právneho úkonu popiera. Úmyslom zmluvných strán každej zmluvy je totiž uzavrieť platnú zmluvu a tento úmysel je potrebné pri výklade právneho úkonu chrániť. Žalovaný v tomto smere poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vydaného dňa 15.3.2012 v prejudiciálnom konaní vo veci C-453/10 B., B. proti SOS financ, spol. s r.o., ktorý je aplikovateľný aj na predmetný spor. Súdnym dvorom Európskej únie sa v rozsudku vyjadril v tom zmysle, že: „Článok 6 ods. 1 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní otázky, či zmluva uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viaceré nekalých podmienok, môže bez uvedených podmienok naďalej existovať, sa súd, ktorý o veci rozhoduje, nemôže opierať len o prípadnú výhodnosť vyhlásenia neplatnosti dotknutej zmluvy ako celku pre jednu zo zmluvných strán, v tomto prípade spotrebiteľa.“ Cieľom smernice je nastoliť rovnováhu zmluvných strán, pričom sa má v zásade zachovať platnosť zmluvy ako celku, a nie vyhlásiť za neplatné všetky zmluvy, ktoré obsahujú nekalé podmienky. Z uvedené vyplýva, že nie je povinnosť členských štátov nariadiť neplatnosť celej zmluvy. Práve naopak. Európske právo podľa rozsudku a to aj s odkazom

na čl. 6 ods. 1 Smernice v zásade obmedzuje nezáväznosť pre spotrebiteľa na konkrétnu podmienku, pričom zmluva ako taká existuje ďalej. Navyše, pri určovaní, či zmluva môže existovať bez nekalých podmienok je súd v zmysle rozsudku povinný prihliadať výlučne na objektívne kritériá. V tomto smere je teda podľa európskeho práva irelevantné, či by prípadné vyhlásenie neplatnosti zmluvy ako celku bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Vzhľadom na uvedené žalovaný uviedol, že vyhlásenie neplatnosti celej zmluvy o úvere ako celku tak, ako to navrhuje žalobca nemá žiadnu oporu v ustanoveniach vnútroštátneho a ani európskeho práva.

9. Žalovaný ďalej poprel aj tvrdenia žalobcu týkajúce sa neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy a to aj s poukazom na to, že predmetnú Zmluvu nemožno podriaďiť pod právny režim spotrebiteľských zmlúv. Okrem uvedeného sa zmluva nachádza na samostatnom liste papiera, kde je veľkými písmenami určené, že sa jedná o Rozhodcovskú zmluvu. Žalobca žiadnym spôsobom nebol k podpisu Rozhodcovskej zmluvy donútený. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, je neprijateľnou podmienkou dojednanie ktoré umožňuje, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom. Žalovaný má za to, že Rozhodcovská zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa platných právnych predpisov v čase jej uzatvorenia. Predmetná rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou a umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalovaného, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Nie je potom daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a žalobca sa mal možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť aj na všeobecný súd. V tomto smere žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12Cb/114/2014, rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/176/2014-75. V danom prípade obe strany rozhodcovskú doložku podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Podľa § 9 ZoRK mal žalobca možnosť vzniesť aj námietku predpojatosti voči rozhodcovi, čo neurobil. Žalovaný ďalej uviedol, že odmieta akékoľvek argumenty žalobcu aj v tom smere, že by rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. Je ale logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzatvorení zmluvy k jej porušeniu, t.j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve dodávateľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzatvorenia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzatvorení. Žalovaný je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva navyše priamo z ustanovení pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 394/2011 Z.z.), aj zo znenia smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1). Prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov a aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Napokon žalovaný poukázal aj na to, že v danom prípade bola rozhodcovská zmluva dojednaná na samostatnom liste papiera. Žalobca ju mohol ale nemusel uzavrieť. Teda, jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku.

10. Čo sa týka samotnej Dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola uzavretá tiež platne, v súlade s právnymi predpismi, dobrovoľne, písomne, ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný má za to, že predmetná dohoda spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda je obsiahnutá na samostatnom dokumente, predstavuje osobitnú listinu a žalobca mal možnosť si ju preštudovať a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojím vlastnoručným podpisom. To, že dohoda predstavuje samostatný dokument je rovnako v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Žalovaný ďalej uviedol, že je toho

názoru, že nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by žalobcovi vznikla závažnejšia ujma ako keby sa mu pravidelne vykonávali zrážky zo mzdy. Každá platba by sa pripočítavala prednostne na istinu, čím sa dohodnuté úroky počítajú stále z nižšej sumy. Inštitút zrážok zo mzdy upravuje § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a predstavuje legitímny prostriedok slúžiaci veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky základné náležitosti, má písomnú formu, dlžník so zrážkami súhlasí, je uvedený rozsah zrážok 1.040,-EUR a je v nej identifikovaný aj platiteľ mzdy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nie je možné vyhlásiť dohodu za neplatnú. Žalobca mal možnosť súhlasiť / nesúhlasiť alebo odmietnuť / neodmietnuť dohodu, čo je v nej jasne uvedené. Žalovaný považuje Dohodu o zrážkach zo mzdy platnú, a teda má za to, že nedošlo k naplneniu § 451 Občianskeho zákonníka „kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“ V danom prípade tak neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nemohla byť so spotrebiteľmi uzatváraná. V prípade, ak by sa pri každom predložení dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi vyžadovalo rozhodnutie súdu, inštitút by stratil opodstatnenosť a nebol by ani zaradený k mimosúdnyim zabezpečovacím prostriedkom.

11. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného, zotrval na podanej žalobe a dôvodoch v nej uvedených. Tvrdenia žalovaného poprel. Uviedol, že pri podpísaní zmluvy 24.3.2014 neexistoval zákon č. 335/2014 Z.z. ktorý bol účinný až od 1.1.2015. Rozhodcovská zmluva zo dňa 24.3.2014 bola predformulovaná podľa §3a násl. Zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala a rozhodlo sa o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania podľa Rozhodcovskej zmluvy zo 24.03.2014. Rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná. Rozhodca bol rozhodne zaujatý, pretože bol vybraný dodávateľom. Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu. Rozhodcovský rozsudok ho zaväzuje na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené a odporuje dobrým mravom, pretože ide o úžeru. Súd nie je viazaný názorom ani odôvodnením iného súdu, ako to uvádzal žalovaný. Súd nie je viazaný ani rozhodnutiami, na ktoré poukazoval žalovaný. Žalobca zdôraznil, že on svojím podpisom nikdy nevyhlásil, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí. Iba podpísal v dobrej viere, predformulované listiny, ktoré mu boli predložené a ktorých obsah nemohol žiadnym spôsobom zmeniť alebo ináč ovplyvniť. Potom uzavretie rozhodcovskej zmluvy ako samostatný právny úkon nespĺňa všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 37 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Jednou z náležitostí právneho úkonu je aj vôľa, ktorá musí byť slobodná, vážna, daná a bez omylu. On nemal vôľu urobiť taký právny úkon. Ak veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 1.600,-EUR, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 480,-EUR do 25.05.2014 ako odplatu, to je 2.080,-EUR, pričom ide o obdobie dvoch mesiacov, nemožno to inak nazvať ako úžeru. Ide o úrok 130 % p.a. čo je úžera a zmluva o úvere je preto absolútne neplatná od počiatku. Ročná percentuálna miera nákladov je stanovená v zmluve o úvere č. 602200463 vo výške 382,68 %. V úverovej zmluve absentuje podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch povinná náležitosť, adresa predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Úverová zmluva je preto neplatná s poukazom na ust. § 39 Občiansky zákonník, pretože dodávateľ nedodrжал kogentné ustanovenia zákona, konal v rozpore so zákonom, obchádzal ho a jeho konanie sa prieči dobrým mravom. Žalobca preto žiadal, aby súd podanej žalobe vyhovel.

12. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu - duplike, prostredníctvom právneho zástupcu - substitučne zastúpeného, zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach. Trval na nich v celom rozsahu a považoval ich za dostačujúce.

13. Žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 20.5.2021 ospravedlnil z nariadeného pojednávania, pričom súhlasil s konaním a s rozhodnutím súdu v jeho neprítomnosti.

14. Žalobca rovnako, podaním doručeným súdu dňa 21.5.2021, ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a súhlasil s konaním súdu v jeho neprítomnosti

15. Súd vo veci konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, s poukazom na vyššie uvedené podanie žalobcu, doručené súdu dňa 20.5.2021, t.j. žiadosť o ospravedlnenie neúčasti a súhlas s konaním súdu v ich neprítomnosti. Súčasne súd konal aj v neprítomnosti žalobcu, s poukazom na žiadosť o ospravedlnenie neúčasti a súhlas s konaním súdu v neprítomnosti, doručenú súdu dňa 21.5.2021.

16. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v deň uzavretia rozhodcovskej zmluvy a v deň uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, pričom všetky bili uzavreté dňa 24.3.2014.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

27. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

28. Podľa § 551 ods. 1 ,2 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

29. Podľa čl. 3 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

30. Podľa čl. 3 bod 2 Smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že niektoré aspekty podmienky alebo jedna špecifická podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje aplikáciu tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

31. Podľa čl. 6 bod 1 Smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

32. Podľa čl. 5 Smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad, priaznivejší pre spotrebiteľa.

33. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

34. Podľa § 4 ods. 1 ZoRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

35. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

36. Podľa § 73 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSRK“), rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

37. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

38. Podľa § 45 ods. 2 ZoSRK, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

39. Podľa § 45 ods. 3 ZoSRK, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

40. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>>, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

41. Podľa § 73 ods. 5 ZoSRK, rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.

42. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

43. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej

finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

44. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

45. Podľa § 24 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14,16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

46. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

47. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

49. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k),r) a y) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

50. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

51. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

52. Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. (ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom vyhlásenia, 1.1.2018), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

55. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to žalobou a jej doplneniami (č.l. 2-28, č.l. 60-65 a), fotokópiou obálky s dátumom v spodnej časti 14.11.2019 (č.l. 29), rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SRSAspA 00414/16 zo dňa 10.10.2019 (30-35), podacím lístkom zo dňa 31.5.2016 a doručenkou zo dňa 2.6.2016 (č.l. 36), odpoveďou žalobcu rozhodcovskému súdu dňa 30.5.2016 (č.l. 37-38), uznesením NS SR sp. zn. 7Sžr/77/2016 z 9.5.2017 (č.l. 39-40), rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 26Sp/24/2015-19 zo dňa 21.1.2016 (č.l. 41-46). K oprave žaloby podaním doručeným súdu dňa 21.2.2020, pripojil žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6022200463 zo dňa 24.3.2014 (č.l. 66), dohodu o plnení v splátkach zo dňa 24.3.2014 (č.l. 67), dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 24.3.2014 (č.l. 68) a rozhodcovskú zmluvu zo dňa 24.3.2014 (č.l. 69), vyjadrenie žalovaného (č.l. 82-87), replika žalobcu (č.l. 96-98 a č.l. 100-102), duplika žalovaného (č.l. 109-111), splnomocnenie zo dňa 20.4.2020 pre právneho zástupcu žalobcu (č.l. 126). Z uvedených listinných dôkazov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

56. V konaní nebolo sporné, že žalobca ako dlžník vystupujúci v postavení spotrebiteľa uzatvoril so žalovaným ako veriteľom, vystupujúcim v postavení dodávateľa, dňa 24.3.2014 zmluvu o

spotrebiteľskom úvere č. 602200463, titulom ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.600,-EUR, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 39,15 %, pri RPMN 382,68 %, celkovou čiastkou, ktorú má žalobca zaplatiť 2080,-EUR. Žalobca sa zaviazal úver splatiť do 25.5.2014.

57. Ďalej v konaní nebolo sporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili v uvedený deň aj dohodu o plnení v splátkach, v ktorej sa žalobca zaviazal uhradiť poskytnutý úver v 2. mesačných splátkach, vo výške po 1.040,-EUR, počnúc dňom 25.4.2014, vždy do 25. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

58. Sporné nebolo ani to, že v rovnaký deň (24.3.2014) medzi sebou žalobca a žalovaný uzavreli aj dohodu o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskú zmluvu.

59. V konaní bolo sporné, či bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená platne a prípadná bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere.

60. K uvedeným sporným skutočnostiam súd uvádza, že v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. bolo možné zo strany žalobcu žalovať neplatnosť uvedenej zmluvy (ako aj jej bezúročnosť a bez poplatkovosť). Žalobu súd preto považoval za prípustnú podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pritom nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na takomto určení s poukazom na ustanovenie § 137 písm. c/a d/ CSP. Súd pre úplnosť uvádza, že uvedená zmluva síce v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. nie je spotrebiteľským úverom z dôvodu, že bol splatný v lehote 2 mesiace (splatnosť tak nepresahovala tri mesiace), avšak zákon. č. 129/2010 Z.z. sa naň podľa ustanovenia § 24 ods. 1 vzťahuje, pokiaľ ide o ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25.

61. Po právnom posúdení veci, súd v otázke namietanej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd nepovažoval uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014, ako celok, za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

62. Žalobca nespochybňoval, že mu žalovaný titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014, poskytol úver vo výške 1.600,-EUR. Túto skutočnosť dokonca sám žalobca označil za nespornú. Už vzhľadom na uvedené, je potom podľa názoru konajúceho súdu možné dospieť k záveru, že zmluva je minimálne v tejto časti, ktorá je nesporná, uzatvorená platne. Tu súd poukazuje aj na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého platí, že ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. V danom prípade je možné jednotlivé podmienky úverovej zmluvy týkajúce sa podmienok vrátenie poskytnutej sumy oddeliť od časti týkajúcej sa poskytnutia úveru. Súd ďalej poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, vo veci C-453/10, na ktoré poukázal aj žalovaný, s tým, že pri posudzovaní otázky, či zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, môže bez uvedených podmienok naďalej existovať, sa súd, ktorý o veci rozhoduje, nemôže opierať len o prípadnú výhodnosť vyhlásenia neplatnosti dotknutej zmluvy ako celku pre jednu zo zmluvných strán ale v zásade má súd zachovať rovnováhu zmluvných strán, a platnosť zmluvy ako celku.

63. Súd v otázke neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu žalobcom namietanej úžery, pri úroku 130% ročne, poukazuje na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade, ak mal žalobca za poskytnutý úver uhradiť žalovanému sumu 480,-EUR za 2 mesiace trvania úveru, potom pri sume úveru 1.600,-EUR poskytnutého úveru, ide o ročný úrok vo výške 180% a nie vo výške 39,15% ročne ako je to uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere ($2.880 : 1600 = 1,8 \times 100 = 180\%$). Súd v tomto smere zdôrazňuje, že pri dojednaní odplaty za poskytnutie peňazí koná v súlade s dobrými mravmi iba ten veriteľ, ktorý požaduje za poskytnutie peňazí primeranú odplatu a to bez ohľadu na nepriaznivú situáciu v akej sa nachádza dlžník. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška odplaty, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí spotrebiteľských úverov v obdobných prípadoch. Výška úroku za poskytnutie finančných prostriedkov 180 % ročne, je v rozpore s dobrými mravmi. Súd zistil, že úroková miera dohodnutá medzi stranami sporu v spornej zmluve mnohonásobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru spotrebiteľských úverov, ktorá v SR v mesiaci

marec 2014 činila 11,58 % ročne pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1 roka a 14,03 % ročne pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov (zdroj: www.nbs.sk- banková úroková štatistika). Súd potom dospel k záveru, že dohoda o výške úrokov za poskytnutie úveru je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je predmetnú zmluvu možné považovať za neplatnú v časti dohody o úroku za poskytnutý úver, na základe čoho je žalobca je povinný vrátiť žalovanému iba poskytnutú sumu úveru. S uvedenou skutočnosťou sa súd ďalej zaoberal pri skúmaní otázky bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy.

64. Súd preto zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 nepovažoval ako celok za neplatnú a žalobu v tejto časti zamietol.

65. Súd konštatuje, že nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom a nevyžiadal od žalovaného originál zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu, že v konaní nebola spornou otázkou samotného uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani nebolo sporné, že zmluva bola uzatvorená v listinnej podobe. Vykonanie uvedeného dôkazu súd preto nepovažoval za potrebné.

66. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalobcom, súd konštatuje, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014, titulom ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.600,-EUR, mal žalobca vrátiť poskytnutý úver v dvoch splátkach splatných najneskôr dňa 25.4.2014 a dňa 25.5.2014. Žalovaný doručil žalobu na rozhodcovský súd dňa 5.1.2016 (t.j. po uplynutí 20 mesiacov a 10 dní, resp. 19 mesiacov a 11 dní od splatnosti dohodnutých splátok), teda včas, pred uplynutím 3 ročnej premlčacej doby. Uplatnením práva na rozhodcovskom súde, premlčacia doba prestala plynúť a neplynula počas celého trvania rozhodcovského konania, v ktorom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 10.10.2019 (okamih jeho doručenia žalobca a ani žalovaný neuviedli). Žalobca však podal žalobu o neplatnosť rozhodcovského rozsudku na tunajší súd dňa 16.12.2019 (t.j. po uplynutí 2 mesiacov a 6 dní od samotného vydania rozhodcovského rozsudku). Z uvedených časových súvislostí mal súd potom preukázané, že neuplynula 3 ročná premlčacia doba premlčania práva žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru ani do okamihu podania žaloby na tunajší súd. Vznesenú námietku premlčania preto súd považoval za nedôvodnú.

67. Súd sa ďalej zaoberal otázkou prípadnej bezúročnosti a bez poplatkovosti predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

68. Súd sa uvedenou spornou skutočnosťou zaoberal v súvislosti so znením ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. a po preskúmaní úverovej zmluvy zistil, že predmetná úverová zmluva neobsahuje údaje o finančnom agentovi prostredníctvom ktorého bola zmluva uzavretá v rozsahu údajov ako u veriteľa (§ 9 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia zmluvy). Zmluva ďalej neobsahuje ani údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia zmluvy). Zároveň je rozpor medzi výškou RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 382,68% a jej výškou uvedenou v Dohode o plnení v splátkach, kde je uvedená vo výške 741,82%, pričom uvedené zmluvy boli uzatvorené v ten istý deň, čo robí zmluvu, a tým aj dohodu v tomto údaji neurčitou, a tým podľa názoru súdu v tejto časti aj neplatnou (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ďalej v zmluve o úvere absentuje aj údaj o priemernej RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č.129/2010 Z.z., t.j. priemerná hodnota RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sú celkom zjavne nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) a j) zák. č. 129/2010 Z. z., a to úroková sadzba spotrebiteľského úveru, ktorá je uvedená vo výške 39,15%, ako aj ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“), ktorá je uvedená dvoma údajmi, a to vo výške 382,68% a vo výške 741,82%. V tejto časti je zmluva neurčitá a nejasná už len tým, že sú v nej uvedené dve rôzne hodnoty RPMN, čo ju robí v danej časti neplatnou (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 tak na jednej strane vôbec neobsahuje vyššie uvedené obligatórne náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., a na druhej strane obsahuje zjavne nesprávne uvedené obligatórne náležitosti, na základe čoho ju súd podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. považoval za bezúročnú a bez poplatkov.

69. K uvedenému záveru súd dospel po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 a dohody o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014. K zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd k absentujúcim obligatórnym náležitostiam v

zmysle § 9 ods. 2 písm. b), c) a y) zák. č. 129/2010 Z.z., uvádza, že zmluva je nepochybne uzavretá prostredníctvom finančného agenta, ktorý je označený menom, priezviskom, miestom podnikania Banská Bystrica a zápisom v registri NBS. Miesto podnikania označené ako Banská Bystrica, súd nepovažuje za dostačujúce a v rozsahu v akom to predpokladá § 9 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z.. Údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v obsahu zmluvy absentuje úplne, pričom nie je postačujúce uvedenie veriteľa v záhlaví zmluvy. Rozhodovacia činnosť súdov v tejto právnej otázke je ustálená. Údaj o priemernej RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. y) zák. č. 129/2010 Z.z. absentuje úplne.

70. K nesprávne uvedenej výške úroku súd poukazuje na skutočnosť, že podľa zmluvy mal žalobca uhradiť žalovanému celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom 480,-EUR za 2 mesiace trvania úveru, čo predstavuje sumu 240,-EUR za 1 mesiac a 2.880,-EUR za 1 rok. Pri sume úveru 1.600,-EUR, ide o ročný úrok vo výške 180% a nie vo výške 39,15% ročne ako je to uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere ($2.880 : 1600 = 1,8 \times 100 = 180\%$). Tu súd má za to, že žalobca správne argumentoval, že v danom prípade je výšku úrokov v akejto výške možné považovať za úžeru. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, súd konštatuje, ako to už vyššie uviedol, že zmluvu v tejto časti (dohody o odplate) je možné považovať aj za neplatnú. Tu súd ďalej vo vzťahu k RPMN konštatuje, že ak RPMN predstavuje celkové náklady žalovaného spojené s poskytnutým úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru a ak celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. g), i) a j) zák. č. 129/2010 Z. z., potom keď výpočet RPMN vychádza z nesprávnej výšky úroku (39,15%), nemôže byť hodnota RPMN správna. Obidva údaje, teda aj výška úroku a aj hodnota RPMN, majú pritom pre spotrebiteľa v čase uzatvárania zmluvného vzťahu zásadný význam, nakoľko sa jedná o ukazovatele, na základe ktorých sa posudzuje spotrebiteľ výhodnosť či nevýhodnosť toho - ktorého spotrebiteľského úveru, preto je dôležité, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali v tomto smere správne a korektné údaje.

71. Na základe uvedených skutočností, súd potom podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. považoval predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 602200463 zo dňa 24.3.2014 za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobe súd v tejto časti vyhovel.

72. Ďalšou spornou skutočnosťou bola otázka žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp.zn. SRSAspA 00414/16 zo dňa 10.10.2019, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž.

73. Súd k tejto spornej otázke konštatuje, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná zo všetkých dôvodov podľa § 45 ods. 1 ZoSRK a bola podaná včas podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, v lehote 3 mesiacov od vydania rozhodcovského rozsudku, teda aj do 3 mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi a preto súd presný okamih jeho doručenia neskúmal.

74. Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či rozhodcovská doložka je prijateľnou zmluvnou podmienkou a či bola dojednaná platne v súlade s právnou úpravou a rozhodovacou praxou súdov SR.

75. Keďže rozhodcovská zmluva bola uzatvorená ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účinného od 1. 1. 2015, súd pri svojom rozhodovaní musel posúdiť platnosť rozhodcovskej doložky podľa zákona č. 244/2002Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. decembra 2014. Zmluvná podmienka, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom a tým aj podkladom pre vykonávanie exekúcie.

76. V danom prípade súd konštatuje, že v prípade rozhodcovskej zmluvy sa jedná o formulárovú zmluvu nachádzajúcu sa na vopred pripravenej samostatnej listine a podpísanú oboma zmluvnými stranami. Už vzhľadom na uvedené zistenia súdu, vyplývajúce z predložených listín, považoval súd za preukázané a nesporné, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere (aj všetky zmluvy a dohody s nimi súvisiace) podpísal žalobca spolu ako viacero spolu súvisiacich a vopred pripravených dokumentov, označených jedným číslom a podpísaných v jeden deň, pričom uvedenie

rozhodcovskej zmluvy na samostatný papier samé o sebe súdu nijako nepreukazuje individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy. Súd preto dospel k záveru, že napriek skutočnosti, že rozhodcovská doložka je uvedená ako samostatná rozhodcovská zmluva, ide len o zmluvné dojednanie tvoriace súčasť úverovej zmluvy, ktorá má formulárový charakter, a ktorej obsah spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť, preto ju v zmysle § 53 ods. 2 OZ nemožno považovať za individuálne dojednanú. Individuálnosť vyjednaní totiž nie je závislou od fyzického oddelenia časti dojednaní od iných, ale v preukázanej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy, predkladanej mu dodávateľom. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013, rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, pričom slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Súd považoval za nesporné, že aj zmluva o spotrebiteľskom úvere a aj rozhodcovská zmluva boli uzatvorené v jeden deň a teda v jeden deň aj nadobudli účinnosť. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobca v rovnaký deň, svojim podpisom na zmluve (v spodnej časti) potvrdil prevzatie finančných prostriedkov. Rozhodcovská zmluva bola teda spotrebiteľovi predložená spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v čase tzv. „zníženej bdelosti spotrebiteľa“, keď jeho prvotným zámerom bolo požičať si finančné prostriedky, nie dohodnúť spôsob riešenia prípadných sporov. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že rozhodcovská zmluva (doložka) bola medzi účastníkmi dojednaná individuálne spočíva na strane dodávateľa - žalovaného, pričom tento súdu nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie opaku, súd preto posúdil, že zmluva nebola dojednaná individuálne.

77. Ďalej súd k argumentácii žalovaného uvádza, že predmetná rozhodcovská doložka je síce tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, teda dáva na výber medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak možnosť voľby je vždy na žalobcovi, ktorým je takmer pravidelne dodávateľ a predmetná rozhodcovská doložka znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ podá žalobu na rozhodcovskom súde. Možnosť voľby spotrebiteľa je len iluzórna a to aj z toho dôvodu že spotrebiteľ ani nemal možnosť zapracovať do rozhodcovskej zmluvy ním navrhnutého rozhodcu alebo rozhodcovský súd. Výber rozhodcovského súdu mal reálne iba dodávateľ. Aj z tohto hľadiska možno uzavrieť, že takto dojednaná rozhodcovská doložka spôsobuje hrubú jednostrannú výhodu pre dodávateľa, pretože výber rozhodcov dodávateľom vo vopred pripravenej formulárovej zmluve nedáva spotrebiteľovi možnosť jednat' o obsahu zmluvy (vrátane rozhodcovskej doložky), iba ju ako celok prijať alebo odmietnuť. Preto súd nemohol prisvedčiť ani obrane žalovaného, že by pri výbere riešenia sporov a rozhodcu, boli zmluvné strany rovnoprávne. Naopak, v danom prípade nijako nemožno uvažovať o tom, že by rozhodcovská doložka bola individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou. Na uvedenom závere nič nemení ani poučenie spotrebiteľa o rozhodcovskom konaní tvoriace jeden článok zmluvy a ani možnosť spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy nachádzajúca sa v ďalšom článku zmluvy. Uvedené ustanovenia formulárovej zmluvy ako také nijako neznamenajú, že zmluva bola dojednaná individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej doložky je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Po tomto výbere už spotrebiteľ nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania, resp. brániť sa pred všeobecným súdom, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom. Logickým dôsledkom vyššie uvedených dôvodov bola predmetná rozhodcovská doložka súdom posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné v tejto súvislosti zdôrazniť, že nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvolá nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľná. Pokiaľ však je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je právnou teóriou aj praxou navyše označený za fakticky nerovný a nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa priechi dobým mravom.

78. Súd teda dospel k záveru a konštatuje, že znenie rozhodcovskej zmluvy, vrátane spôsobu jej uzavretia, síce neodporuje doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákonné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). O

obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.05.1995). Podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK je tak daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

79. V tejto súvislosti súd považuje za vhodné zdôrazniť aj skutočnosť, že zriadenie rozhodcovského súdu je upravené zákonom, avšak neznamená to, že rozhodcovský súd je zriadený zákonom. Rozhodcovské súdy nepredstavujú zložku verejnej moci, ale ide o súkromnoprávne orgány. Ich právomoc nie je daná zvrchovanou mocou štátu ale je odvodená od výslovnej a slobodnej vôle zmluvných strán takýmto spôsobom (alternatívnym k sporovému súdnemu konaniu) prejednať prípadný spor medzi nimi, pričom na základe takejto ich vôle uzavrujú rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, v ktorej svoj súhlas vyjadria obe strany dohody. Voľa strán je tak rozhodujúca. Voľa strán pritom nesmeruje iba k dohode o spôsobe riešenia sporu v rozhodcovskom konaní, ale smeruje aj k výberu konkrétneho rozhodcovského súdu alebo rozhodcu. Len ak je daná voľa strán, môže byť daná právomoc súkromnoprávneho orgánu prejednať spor medzi nimi, v opačnom prípade by mohol akýkoľvek subjekt vydať rozhodnutie a prezentovať ho ako exekučný titul.

80. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu posúdil ako celok za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (povinného), poukazujúc aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení.

81. Rozhodcovský súd teda rozhodoval na základnej neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu konať. Okrem uvedenej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovský súd konal aj v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, čo malo vplyv na výsledok konania, pričom ak by bol konal v súlade s týmito predpismi, dospel by k záveru o výške úroku v rozpore s dobrými mravmi a bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy, čo sa v danom prípade nestalo. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca bol rozhodcovským rozsudkom zaviazaný naplnenie, ktoré je nedovolené a v rozpore s cit. právnymi predpismi.

82. Súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, rozhodcu W. B. M., spisová značka SRSAspA 00414/16 zo dňa 10.10.2019, zrušil z dôvodov podľa § 45 ods.1 písm. e), i), j), l) ZoSRK a žalobe v tejto časti vyhovel.

83. V konaní bolo napokon sporné, či bola dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. 8602200463 zo dňa 24.3.2014 uzatvorená platne.

84. Súd sa preto ďalej zaoberal žalobcom namietanou neplatnosťou dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. 8602200463 zo dňa 24.3.2014, ktorú žalobca odôvodňoval tým, že spotrebiteľská zmluva bola zabezpečená okrem rozhodcovskej zmluvy aj dohodou o zrážkach zo mzdy, pričom takéto ustanovenia v zmluvách spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú preto neprijateľné a neplatné. Žalovaný tvrdil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je uzatvorená platne.

85. Súd nespochybnuje skutočnosť, že uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka. Platí však, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, ako by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok zo mzdy okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila (§ 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

86. Súd po preskúmaní predloženej dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zistil, že ide o formulárovú zmluvu s predtlačenými zmluvnými podmienkami, do ktorej boli individuálne - rukou dopísané iba osobné údaje žalobcu, číslo zmluvy o úvere, suma úveru a čiastky, ktorá sa má zaplatiť a údaje zamestnávateľa žalobcu a suma mesačnej zrážky zo mzdy. Súd ďalej zistil, že v zmysle bodu I.

písm. b) dohody, sa ňou zabezpečovala pohľadávka veriteľa z uzatvorenej zmluvy o úvere č. 602200463 alebo v súvislosti s ňou, pričom zabezpečovaná pohľadávka znamená ktorékoľvek pohľadávky a to: a) pohľadávky na zaplatenie úveru spolu s jeho príslušenstvom, b) pohľadávky na náhradu škody súvisiace so zmluvou o úvere, c) pohľadávky, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním zmluvy o úvere, d) pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniknú, resp. vznikli v súvislosti so zmluvou o úvere, e) pohľadávky, ktoré vzniknú na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, zmene alebo zániku ktorejkoľvek z vyššie uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu. Napokon súd zistil, že v zmysle bodu 2. dohody, žalobca súhlasil s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok zo mzdy, názov zamestnávateľa LEOPARDEE SLOVENSKO s.r.o., Hroncova 5, Košice tak, aby mu zamestnávateľ vrazil z jeho mzdy mesačne čiastku 1.040,-EUR na účet veriteľa. Už na základe týchto zistení, nemožno podľa názoru konajúceho súdu takto predformulovanú zmluvu považovať za individuálne dojednanú. Predložená dohoda neobsahuje riadne označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide. Z jej obsahových náležitostí naopak vyplýva, že zrážky zo mzdy sa majú vykonávať nie len do úplného vrátenia poskytnutého úveru s úrokmi, ale aj vo vzťahu k možným ďalším pohľadávkam, ktoré v čase jej podpisu ešte ani nevznikli, a to sankcií náhrady škody v dôsledku odstúpenia od zmluvy, bezdôvodného obohatenia, odporovateľnosti právneho úkonu a podobne. Tu však súd zdôrazňuje, že zabezpečovaná pohľadávka musí byť presne a úplne konkretizovaná už v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy. Dlžník nemôže platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom zabezpečovacieho prostriedku za okolností, že mu veriteľ až v budúcnosti (po podpise dohody) určí, aká pohľadávka a v akej výške mu bude zrážaná zo mzdy. Dlžník sa nemôže takýmto spôsobom vopred vzdať svojich práv (§ 54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka).

87. Tvrdenia žalovaného, že dohoda je obsiahnutá na samostatnom dokumente a žalobca mal možnosť s ňou nesúhlasiť, že spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, že žalobca súhlasil s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky ktorých výška neodporuje ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka, súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia považoval za nepreukázané.

88. Súd v tomto smere poukazuje na to, že je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Okrem uvedeného, vzhľadom na predchádzajúce zistenia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere a o výške ročného úroku, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je súd toho názoru, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy, v tomto prípade umožňuje obísť ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch z ktorej súd poukazuje najmä na citované ustanovenia čl. 3 ods. 1, ods. 2, čl. 4 bod 14, čl. 5, čl. 6 ods. 1. Napokon k výške zrážok súd poukazuje aj na to, že tvrdenia žalovaného súd považuje za účelové a nepreukázané, keď súdu nepredložil k tomuto svojmu tvrdeniu nijaký dôkaz o tom, že by pred uzavretím zmluvy zisťoval výšku príjmu žalobcu vo vzťahu k dohodnutej výške zrážok zo mzdy.

89. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. 8602200463 zo dňa 24.3.2014, je neplatný právny úkon. Žalobu súd preto aj v tejto časti považoval za dôvodnú.

90. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. V konaní bol úspešnejší žalobca, pretože súd vyhovel trom z jeho štyroch navrhnutých samostatných žalobných petítov (4x 25%). Úspech žalobcu bol v rozsahu 75%. Úspech žalovaného bol potom v rozsahu 25%, pretože súd zamietol jeden zo štyroch žalobných petítov. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 50 % (75 % - 25 %). V súlade s st. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.